

บทที่ 13

SMEs

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าของ SMEs ในต่างประเทศ

บทที่ 13

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าของ SMEs ในต่างประเทศ

การที่ SMEs ของไทยไปประกอบธุรกิจการค้าในต่างประเทศนั้น จะต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมายภายในประเทศ และกฎระเบียบระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นรูปของสัญญาการซื้อขายระหว่างประเทศ การขนส่งระหว่างประเทศ การประกันภัยสินค้า การให้เข้าทรัพย์สิน การให้เข้าซื้อ การรับจ้างทำของ ตัวแทน นายหน้า การรับฝากของโดยมีบำเหน็จ การชำระเงินค่าสินค้า ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยรูปแบบของสัญญาต่างๆ นั้น มีการจัดทำเป็นมาตรฐานและมีการใช้กันโดยทั่วไป จึงไม่ค่อยจะมีปัญหามากนัก แต่ยังมีกฎหมายภายในประเทศและกฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศที่สำคัญที่ SMEs ของไทย ควรจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง คือ ปัญหาเมื่อเกิดข้อพิพาททางการค้าเกิดขึ้น จะเลือกใช้วิธีการใดในการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น วิธีการระงับข้อพิพาท ที่คู่กรณีหรือนานาอารยประเทศให้การยอมรับ ได้แก่ การเจรจาต่อรอง (Negotiation) การประนอมข้อพิพาท (Conciliation) การอนุญาโตตุลาการ (Arbitration) และการพิจารณาพิพากษาโดยศาล

ในปัจจุบันวิธีการการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศที่สะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม ประหยัดค่าใช้จ่าย มีกลไกการบังคับที่มีประสิทธิภาพ สมประโยชน์ของคู่พิพาท และได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย คือ วิธีการอนุญาโตตุลาการ

การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ มี 2 กรณี คือ อนุญาโตตุลาการในศาล และอนุญาโตตุลาการนอกศาล

อนุญาโตตุลาการในศาล เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพิจารณาคดี การดำเนินการเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

อนุญาโตตุลาการนอกศาล หรือที่มักเรียกกันว่า การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ เป็นการระงับข้อพิพาทที่สำคัญที่สุดในด้านการค้าและการพาณิชย์ระหว่างประเทศ คู่สัญญามักจะมีการกำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทไว้ในสัญญาเลย ซึ่งอาจจะเป็นข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ (Arbitration Clause) ซึ่งบังคับให้คู่กรณีต้องเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อการวินิจฉัย ตามปกติคู่กรณีก็อาจจะไม่ใช้สถาบันอนุญาโตตุลาการหนึ่งสถาบันใดในข้อสัญญาเลย เช่น ให้ใช้กฎข้อบังคับของหอการค้าระหว่างประเทศ (ICC) บังคับกับอนุญาโตตุลาการนี้ หรือให้ใช้สถาบันอนุญาโตตุลาการของกระทรวงยุติธรรม เป็นต้น¹

อนุญาโตตุลาการนอกศาล เป็นกระบวนการระงับข้อพิพาทที่คู่พิพาทหรือคู่สัญญาได้แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นคนกลางชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างคู่กรณี ซึ่งอาจจะเป็นคณะบุคคลหรือบุคคลเดียวก็ได้ ในทางสัญญานั้น การระงับข้อพิพาทจัดเป็นข้อตกลงอันหนึ่ง เป็นข้อตกลงเพื่อให้มีการตัดสินข้อพิพาทโดยบุคคลที่แต่งตั้งขึ้น และคู่สัญญายอมรับที่จะผูกพันตามคำตัดสินนั้น แทนที่จะนำข้อพิพาทไปสู่การพิจารณาของศาลในทันที จะมีประโยชน์ในการลดภาระในเรื่องของพิธีการ ความล่าช้า ค่าใช้จ่ายและความยุ่งยากต่างๆ ในการฟ้องคดี คู่สัญญาจึงได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าในสัญญา ซึ่งสามารถกำหนดไว้ในสัญญาต่างๆ ได้ เช่น สัญญาซื้อขาย สัญญาขนส่ง สัญญารับจ้างทำของ เป็นต้น

การค้าหรือการพาณิชย์ระหว่างประเทศ จะมีอนุญาโตตุลาการการค้าหรือการพาณิชย์ระหว่างประเทศ ทำหน้าที่ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการค้าหรือการพาณิชย์ระหว่างประเทศ เป็นกระบวนการอนุญาโตตุลาการที่มีการนั่งพิจารณาในต่างประเทศ หรือหมายถึงคู่กรณีในกระบวนการอนุญาโตตุลาการอยู่คนละประเทศ กระบวนการอนุญาโตตุลาการการค้าหรือการพาณิชย์ระหว่างประเทศ เป็นกระบวนการที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ประหยัดกว่าการฟ้องร้องบังคับคดี เช่น คนไทยส่งสินค้าไปขายยังประเทศอังกฤษ และมีข้อพิพาทเกี่ยวเนื่องกับสัญญาซื้อขายนั้น หากจะฟ้องร้องบังคับคดีทางศาล คนไทยอาจจะต้องไปฟ้องคนอังกฤษในประเทศอังกฤษ หรือ คนอังกฤษต้องมาฟ้องคนไทยในประเทศไทย หรือคนอังกฤษต้องรอให้คนไทยเข้าไปในประเทศอังกฤษ หรือ คนไทยต้องรอให้คนอังกฤษเข้ามาในประเทศไทย จึงจะมีการฟ้องร้องบังคับคดีกันได้ แต่การระงับข้อพิพาท

¹ สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, คู่มือการศึกษาวิชากฎหมายการค้าระหว่างประเทศ, 2543.

โดยอนุญาโตตุลาการการค้าหรือการพาณิชย์ระหว่างประเทศสามารถทำได้เลย นอกจากนั้นแล้วคู่กรณีมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ เพราะคู่กรณีเป็นผู้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการเอง นอกจากนั้นแล้วศาลยังทำหน้าที่ในการตรวจสอบว่าการดำเนินกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการเป็นไปโดยถูกต้องตามหลักแห่งความยุติธรรมหรือไม่ ดังนั้น กระบวนการอนุญาโตตุลาการทางการค้าหรือการพาณิชย์ระหว่างประเทศจึงเป็นสิ่งที่นิยม และใช้กันมาก

จากความสำคัญของการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการดังกล่าวข้างต้น การที่ SMEs ไปประกอบธุรกิจการค้าในต่างประเทศ จะมีกฎหมายภายในประเทศและกฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องที่สำคัญเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทอยู่ 2 ฉบับ ประกอบด้วย²

1. พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ของประเทศไทย

2. อนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนับถือและการใช้บังคับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ปี ค.ศ. 1958 หรือที่เรียกกันว่า อนุสัญญากรุงนิวยอร์ค

มีสาระสำคัญคือ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของศาลของรัฐภาคีสมาชิกที่จะต้องยอมรับและบังคับสัญญาอนุญาโตตุลาการ และยังกำหนดให้ประเทศคู่สัญญาบังคับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศด้วย

ในปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญากรุงนิวยอร์คแล้ว ดังนั้น ในการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ จึงต้องพิจารณาตามบทบัญญัติในอนุสัญญากรุงนิวยอร์ค โดยประเทศไทยได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการคือ พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 เนื่องจากกฎหมายฉบับเดิมได้ใช้บังคับมานานแล้ว ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และไม่สอดคล้องกับหลักกฎหมายอนุญาโตตุลาการของประเทศอื่น โดยนำกฎหมายแม่แบบว่าด้วยอนุญาโตตุลาการทางพาณิชย์ระหว่างประเทศของคณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ ซึ่งเป็นที่ยอมรับและรู้จักอย่างกว้างขวางมาเป็นหลักเพื่อพัฒนาระบบอนุญาโตตุลาการในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ และส่งเสริมให้มีการใช้กระบวนการทางอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์ระหว่างประเทศให้แพร่หลายยิ่งขึ้น อันจะเป็นการลดปริมาณคดีที่จะขึ้นสู่ศาลอีกทางหนึ่ง

² โกศล ฉันทิกุล, กฎหมายและการปฏิบัติเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, พฤศจิกายน 2549)

พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายหลักที่ใช้บังคับกับการอนุญาโตตุลาการทุกประเภท ทั้งอนุญาโตตุลาการตามสัญญาการค้าระหว่างประเทศและตามสัญญาอื่นๆ รวมทั้งสัญญาทางปกครองด้วย และเป็นการใช้บังคับทั้งกรณีอนุญาโตตุลาการภายในประเทศและอนุญาโตตุลาการต่างประเทศที่นำคำชี้ขาดมาบังคับในประเทศ อันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น คู่กรณี อนุญาโตตุลาการ และศาลที่ไม่ต้องพยายามแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างการอนุญาโตตุลาการภายในประเทศและระหว่างประเทศเมื่อต้องใช้กฎหมาย เพราะใช้บทบัญญัติเดียวกันกับทุกกรณี โดยมีบทบัญญัติครอบคลุมในเรื่องสัญญาอนุญาโตตุลาการ คณะอนุญาโตตุลาการ อำนาจของคณะอนุญาโตตุลาการ วิธีพิจารณา คำชี้ขาด การคัดค้านคำชี้ขาด การบังคับตามคำชี้ขาดและค่าธรรมเนียมต่างๆ โดยมีสาระสำคัญ เช่น

มาตรา 9 ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง หรือศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาค หรือศาลที่มีการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการอยู่ในเขตศาล หรือ ศาลที่คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือ ศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาข้อพิพาทซึ่งได้เสนอต่ออนุญาโตตุลาการนั้น เป็นศาลที่มีเขตอำนาจฯ

มาตรา 11 สัญญาอนุญาโตตุลาการ หมายถึง สัญญาที่คู่สัญญาตกลงให้ระงับข้อพิพาททั้งหมดหรือบางส่วนที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะเกิดจากนิติสัมพันธ์ทางสัญญาหรือไม่โดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้ สัญญาอนุญาโตตุลาการอาจเป็นข้อสัญญาหนึ่งในสัญญาหลัก หรือ เป็นสัญญาอนุญาโตตุลาการแยกต่างหากก็ได้

สัญญาอนุญาโตตุลาการต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อคู่สัญญา เว้นแต่ถ้าปรากฏข้อสัญญาในเอกสารที่คู่สัญญาได้ตอบทางจดหมาย โทรสาร โทรเลข โทรพิมพ์ การแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยมีการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือทางอื่นซึ่งมีการบันทึกข้อสัญญานั้นไว้ หรือมีการกล่าวอ้างข้อสัญญาในข้อเรียกร้องหรือข้อคัดค้าน และคู่สัญญาฝ่ายที่มีได้กล่าวอ้างไม่ปฏิเสธให้ถือว่ามิสัญญาอนุญาโตตุลาการแล้ว

สัญญาที่มีหลักฐานเป็นหนังสืออันได้กล่าวถึงเอกสารใดที่มีข้อตกลงให้ระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ข้อตกลงนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาหลักให้ถือว่า มีสัญญาอนุญาโตตุลาการแล้ว

มาตรา 41 ภายใต้บังคับมาตรา 42 มาตรา 43 และ มาตรา 44 คำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการไม่ว่าจะได้อำนาจขึ้นในประเทศใดให้ผูกพันคู่พิพาท และเมื่อได้มีการ ร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจย่อมบังคับได้ตามคำชี้ขาดนั้น

ในกรณีคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการกระทำขึ้นในต่างประเทศ ศาลที่มีเขต อำนาจจะมีคำพิพากษาบังคับตามคำชี้ขาดให้ต่อเมื่อเป็นคำชี้ขาดที่อยู่ในบังคับสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือ ความตกลงระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และให้มีผลบังคับได้ เพียงเท่าที่ประเทศไทยยอมตนเข้าผูกพันเท่านั้น

มาตรา 42 เมื่อคู่พิพาทฝ่ายใดประสงค์จะให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการ ให้คู่พิพาทฝ่ายนั้นยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเวลา สามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้ เมื่อศาลได้รับคำร้องดังกล่าวให้รับทำการไต่สวน และมีคำพิพากษาโดยพลัน

ผู้ร้องขอบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้ มาแสดงต่อศาล

- 1) ต้นฉบับคำชี้ขาด หรือ สำเนาที่รับรองถูกต้อง
- 2) ต้นฉบับสัญญาอนุญาโตตุลาการ หรือ สำเนาที่รับรองถูกต้อง
- 3) คำแปลเป็นภาษาไทยของคำชี้ขาดและสัญญาอนุญาโตตุลาการ โดยมีผู้แปล ซึ่งได้สาบานตัวแล้ว หรือปฏิญาณตนต่อหน้าศาลหรือต่อหน้าเจ้าพนักงานหรือบุคคลที่มีอำนาจ ในการรับคำสาบาน หรือปฏิญาณหรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการรับรองคำแปล หรือผู้แทนทางการทูตหรือกงสุลไทยในประเทศที่มีการทำคำชี้ขาดหรือสัญญาอนุญา โตตุลาการนั้น

มาตรา 43 ศาลมีอำนาจทำคำสั่งปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโต ตุลาการไม่ว่าคำชี้ขาดนั้นจะได้อำนาจขึ้นในประเทศใด ถ้าผู้ซึ่งจะถูกบังคับตามคำชี้ขาดพิสูจน์ ได้ว่า

- 1) คู่สัญญาตามสัญญาอนุญาโตตุลาการฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้บกพร่องในเรื่อง ความสามารถตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คู่สัญญาฝ่ายนั้น
- 2) สัญญาอนุญาโตตุลาการไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายแห่งประเทศที่คู่สัญญาได้ ตกลงกันไว้หรือตามกฎหมายของประเทศที่ทำคำชี้ขาดนั้น ในกรณีที่ไม่มีการตกลงดังกล่าว

3) ไม่มีการแจ้งให้ผู้ซึ่งจะถูกบังคับตามคำชี้ขาดรู้ล่วงหน้าโดยขอถึงการแต่งตั้ง คณะอนุญาโตตุลาการหรือการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ หรือ บุคคลดังกล่าว ไม่สามารถเข้าต่อสู้คดีในชั้นอนุญาโตตุลาการได้เพราะเหตุประการอื่น

4) คำชี้ขาดวินิจฉัยข้อพิพาทซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ หรือคำชี้ขาดวินิจฉัยเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ แต่ถ้ามคำชี้ขาดที่วินิจฉัยเกินขอบเขตนั้นสามารถแยกออกได้จากคำชี้ขาดส่วนที่วินิจฉัย ในขอบเขตแล้ว ศาลอาจบังคับตามคำชี้ขาดส่วนที่วินิจฉัยอยู่ในขอบเขตแห่งสัญญา อนุญาโตตุลาการหรือข้อตกลงนั้นก็ได้

5) องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการหรือกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโต ตุลาการมิได้เป็นไปตามที่คู่พิพาทได้ตกลงกันไว้ หรือมิได้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศ ที่ทำคำชี้ขาดในกรณีที่คู่พิพาทมิได้ตกลงกันไว้ หรือ

6) คำชี้ขาดยังไม่มีผลผูกพัน หรือได้ถูกเพิกถอน หรือระงับใช้เสียโดยศาลที่มีเขต อำนาจหรือภายใต้กฎหมายของประเทศที่ทำคำชี้ขาด เว้นแต่ในกรณีที่ยังอยู่ในระหว่างการ ขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจทำการเพิกถอนหรือระงับใช้ซึ่งคำชี้ขาดศาลอาจเลื่อนการ พิจารณาคดีที่ขอบังคับตามคำชี้ขาดไปได้ตามที่เห็นสมควร และถ้าคู่พิพาทฝ่ายที่ขอบังคับ ตามคำชี้ขาดร้องขอ ศาลอาจสั่งให้คู่พิพาทฝ่ายที่จะถูกบังคับวางประกันที่เหมาะสมก่อนก็ได้

มาตรา 44 ศาลมีอำนาจทำคำสั่งปฏิเสธการขอบังคับตามคำชี้ขาดตามมาตรา 43 ได้ ถ้าปรากฏต่อศาลว่า คำชี้ขาดนั้นเกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถจะระงับโดยการอนุญาโต ตุลาการได้ตามกฎหมาย หรือถ้าการบังคับตามคำชี้ขาดนั้นจะเป็นการขัดต่อความสงบ เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

จากพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 และ อนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับ นันถือและการใช้บังคับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ค.ศ. 1958 หรือ อนุสัญญาแห่งกรุงนิวยอร์ก ดังกล่าวข้างต้น จึงน่าจะเป็นทางเลือกสำหรับ SMEs ของไทย ที่ประกอบธุรกิจทางการค้าหรือการพาณิชย์ระหว่างประเทศ ที่จะหันมาใช้วิธีการอนุญาโต ตุลาการในการระงับข้อพิพาทมากขึ้น เนื่องจากเป็นวิธีการที่เป็นผลดีต่อทั้งสองฝ่าย เพราะ เป็นแนวทางที่น่าจะเป็นประโยชน์ โดยมีเหตุผลสนับสนุน ดังต่อไปนี้

1) วิธีการอนุญาโตตุลาการจะมีบทบาทสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านการค้าระหว่างประเทศ การขยายตัวทางด้านการค้าระหว่างประเทศทำให้เกิดความขัดแย้ง ขึ้นได้ง่ายและก่อให้เกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างกัน เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นและมีการไกล่เกลี่ย

อย่างรวดเร็ว ก็จะทำให้อุปสรรคในการประกอบธุรกิจลดน้อยลง เป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย และยังมีบรรยากาศของความเป็นมิตรคงอยู่

2) วิธีการอนุญาตใตตุลาการจะมีบทบาทในการพัฒนากฎหมายธุรกิจ กฎหมายการค้าระหว่างประเทศของไทย และนักกฎหมายของไทย ทำให้นักกฎหมายของไทย ต้องมีการพัฒนา เพื่อให้มีความรู้ที่ทันต่อนักกฎหมายต่างประเทศในการดำเนินการระงับข้อพิพาททางธุรกิจด้วย

3) วิธีการอนุญาตใตตุลาการจะมีบทบาทต่อการอำนวยความสะดวกธรรมชาติธรรมทางการค้า ค่าใช้จ่ายของอนุญาตใตตุลาการนั้นสามารถนำไปขอให้ศาลประเทศต่างๆ ยอมรับและบังคับตาม ค่าใช้จ่ายได้ต่ำกว่าค่าพิพาทของศาล เพราะประเทศส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนับถือและการใช้บังคับคำชี้ขาดของอนุญาตใตตุลาการระหว่างประเทศ ค.ศ. 1958 หรือ อนุสัญญาแห่งกรุงนิวยอร์ก ดังนั้น ศาลของประเทศต่างๆ ก็ต้องให้การสนับสนุน และช่วยเหลืออนุญาตใตตุลาการ เพื่อมุ่งเน้นในเรื่องการระงับข้อพิพาทในทางการค้า ระหว่างประเทศ

นอกจากนี้ประเทศไทยได้มีการออกกฎหมายสนับสนุนวิธีการอนุญาตใตตุลาการ คือ พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาตใตตุลาการ พ.ศ. 2550 โดยให้จัดตั้งสถาบันอนุญาตใตตุลาการขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนากระบวนการระงับข้อพิพาทและอนุญาตใตตุลาการ เพื่อส่งเสริมให้การระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาตใตตุลาการเป็นทางเลือกหนึ่งให้คู่พิพาทใช้ในการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์แทนการระงับข้อพิพาทในศาล อันจะเป็นการลดปริมาณคดีที่จะขึ้นมาสู่ศาล

ฉะนั้น การค้าระหว่างประเทศหรือการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ จึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญในการเลือกใช้วิธีการยุติข้อพิพาทที่สะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่าย ซึ่งในประเทศไทยนอกจากอนุญาตใตตุลาการการค้าหรือการพาณิชย์ระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวกับเรื่องธุรกิจการค้าระหว่างประเทศแล้ว การที่รัฐบาลมีการออกกฎหมายจัดตั้งสถาบันอนุญาตใตตุลาการ ตามพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาตใตตุลาการ พ.ศ. 2550 ย่อมทำให้เกิดความเชื่อมั่นและยอมรับโดยทั่วไปของนักธุรกิจต่างชาติเพราะประหยัดค่าใช้จ่ายไม่ต้องเดินทางไประงับข้อพิพาทที่ประเทศอื่น นอกจากนั้นยังทำให้นักลงทุนต่างชาติมีความสนใจในด้านการค้าการลงทุนในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น และยังก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจโดยการสนับสนุนด้านธุรกิจการค้าระหว่างประเทศด้วย